

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116219940
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3116219940.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD. a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobkyne: Ing. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. č. XXX, XXX XX M. L., proti žalovaným: 1/ T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX I. XXX, 2/ R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX L. XXX, 3/ R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX I. XX, 4/ X. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. L. XXX, XXX XX M. L., 5/ R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX I. XX, 6/ Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX I. XX, 7/ M. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. poľom XXX/XX, XXX XX M. - V., všetci žalovaní 1zastúpení JUDr. Janou Janíkovou, advokátkou, so sídlom K dolnej stanici 7282/20A, 911 01 Trenčín, o určenie platnosti plných mocí, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/159/2016-277 zo dňa 23. februára 2022 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaní 1/ až 7/ **m a j ú** proti žalobkyni **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia platnosti plných mocí pre predsedu Pozemkového spoločenstva podielnikov Opatovce, pozemkového spoločenstva bez právnej subjektivity, a nie pre ňu ako fyzickú osobu. Súčasne súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaní 1/ až 7/ majú proti žalobkyni právo na náhradu trov konania 100 %. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že v iných súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Trenčín (13C/3/2013, 15C/72/2010, 14C/108/2010, 17C/47/2010, 22C/6/2010, 27C/105/2010) si žalovaní (v uvedených konaniach ako „navrhovatelia“) voči žalobkyni (v uvedených konaniach ako „odporkyni“) uplatňovali zaplatenie peňažných súm z dôvodu, že odporkyňu splnomocnili na predaj pozemkov, ona predaj zrealizovala, ale nevyplatila im plnú výšku kúpnej ceny. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonníka). Právna úprava Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). V danom prípade sa žalobkyňa domáhala určenia platnosti plných mocí, čo je právna skutočnosť a prípustnosť takejto žaloby nevyplýva z hmotného práva. O žalobe nebolo možné rozhodnúť ani z dôvodu podľa § 137 písm. c) CSP (o určení, či tu právo je alebo nie je) z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vyplýva, že: „ Ak všeobecné sudy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania.“ (uznesenie Ústavného súdu SR zo 6.10.2017 sp. zn. II. ÚS 590/2017). Pred skúmaním vecnej opodstatnenosti žaloby o určenie sa súd musí vysporiadať s existenciou naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe a naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené

právo navrhovateľa, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Návrh domáhajúci sa určenia či už práva alebo právneho vzťahu spravidla nemôže byť opodstatnený tam, kde je možné žalovať splnenie povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 12/2008, zo dňa 19. januára 2010). Okrem toho z obsahu pripojených spisov súd prvej inštancie zistil, že sporné plné moci od jednotlivých podielových spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, na základe ktorých žalobkyňa uzavrela v mene spoluvlastníkov dňa 25.11.2008 kúpnu zmluvu, už boli predmetom súdneho prieskumu z hľadiska ich platnosti formou predbežnej právnej otázky v žalobách, kde sa žalovalo o plnenie z tejto kúpnej zmluvy (o zaplatenie - vydanie kúpnej ceny) a tieto spory sú právoplatne skončené. Preto na určovacej žalobe o platnosti alebo neplatnosti plných mocí nie je daný naliehavý právny záujem. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že súd sa plne stotožnil s vysoko účelovou obhajobou žalovaných, pričom odmietol rešpektovať zákonom stanovené podmienky. Zdôraznila, že Občiansky zákonník presne a zrozumiteľne definuje, v čom spočíva rozdiel medzi príkaznou zmluvou (§ 724 a nasl.) a plnomocenstvom (§ 31). Príkazná zmluva ako dvojstranný právny úkon musí vyhovovať náležitostiam kladeným na platnosť právnych úkonov (§ 34 a nasl.) s tým, že upravuje vnútorné pomery splnomocniteľa a splnomocnenca. Na rozdiel od uvedeného plná moc, resp. plnomocenstvo (§ 31) je jednostranným právnym úkonom splnomocniteľa, ktorý označuje určitú osobu ako svojho zástupcu. Preto to nie je možné aplikovať na plnomocenstvá, ktoré jej žalovaní udelili ako predsedovi Pozemkového spoločenstva podielníkov Opatovce (ďalej len „PSP“). Totiž vec sa týka spoločnej veci (§ 137 Občianskeho zákonníka) v podielovom spoluvlastníctve členov PSP. Okrem toho sa vec týka verejnoprospešných zastavaných plôch a nádvorí areálu vodnej elektrárne Kostolná v k. ú. Opatovce, na ktorom sa žalovaní bezdôvodne obohatili. Preto podľa žalobkyne nemožno súhlasiť s napadnutým rozsudkom a jeho zavádzajúcim odôvodnením a toľž so zavádzajúcimi vyhláseniami sudkyne súdu prvej inštancie, ktorá sa okrem iného vyjadrila, že žalobkyňa nedokáže pochopiť, že v podstate každé plnomocenstvo je príkazná zmluva. Ďalej žalobkyňa uviedla, že táto jej žaloba sa netýka predmetu ostatných konaní, na ktoré poukazuje súd v napadnutom rozsudku, nakoľko bolo potrebné skúmať plnomocenstvo tak, ako je uvedené v žalobe. Rovnako sudkyňa tvrdila, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem, ktorý spočíva práve v tom, aby súd preukázal, na základe čoho došlo v danom prípade k tomu, že súd určil, že plnomocenstvo nahrádza príkaznú zmluvu. Členovia PSP ju uznesením č. 2/2007 splnomocnili ako predsedu PSP vykonaním právnych úkonov a zastupovaním na rokovaní vo veci uzatvárania nájomných zmlúv a kúpnych zmlúv vrátane ich podpisovania. V zmysle tohto uznesenia bola splnomocnená ako predseda PSP iba k podpisu kúpnej zmluvy so Slovenskými elektrárňami, a.s., avšak súd, resp. jeho sudcovia si obsah plnomocenstva svojvoľne rozšírili aj o vyplácanie finančných prostriedkov zo zisku, pričom tvrdili, že išlo o kúpnu cenu, čo nebolo pravdou, lebo o nakladaní so ziskom z predaja spoločnej veci rozhodlo valného zhromaždenie väčšinou hlasov, čoho dôkazom je uznesenie č. 4/2009. Vec sa týkala nakladania so spoločnou vecou, pričom v zmysle § 139 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a v zmysle Stanov PSP prislúcha rozhodnúť o nakladaní so spoločnou vecou len väčšine spoluvlastníkov. Žalobkyňa má za to, že podľa § 35 Občianskeho zákonníka sa súd mal zaoberať preukázaním existencie príkaznej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu, avšak ona s jednotlivými žalovanými, ktorí si v daných konaniach uplatnili svoje nároky voči nej ako fyzickej osobe, podpísala plnomocenstvo, ktoré bolo iba jednostranným právnym úkonom, navyiac títo ju splnomocnili iba k podpisu kúpnej zmluvy a nie aj k vyplateniu finančných prostriedkov zo zisku v tom čase Pozemkového spoločenstva podielníkov Opatovce. Súd, resp. ich sudcovia si podľa žalobkyne svojvoľne rozšírili obsah plnomocenstva a označili ho za príkaznú zmluvu, ktorej existencia sa nikdy nepreukázala.

3. Žalovaní 1/ až 7/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že sa plne stotožňujú s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Tvrdenie žalobkyne, že plná moc je jednostranný právny úkon a príkazná zmluva je dvojstranný právny úkon, je pravdou, avšak konanie žalobkyne ako splnomocnenej zástupkyne v zmysle plnej moci udelenej jej žalovanými (resp. ich právnymi predchodcami) už súd niekoľkokrát posúdil ako konanie v zmysle príkaznej zmluvy, ktorá, ako už súd a žalovaní v predchádzajúcich súdnych konaniach niekoľkokrát uviedli, nemusí byť uzatvorená v písomnej forme. Aj k tvrdeniu žalobkyne, že išlo o nakladanie so spoločnou vecou a že žalobkyňa bola viazaná rozhodnutím valného zhromaždenia, žalovaní uviedli, že túto otázku už riešil súd v predchádzajúcich súdnych konaniach. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že plné moci boli udelené nie jej ako fyzickej osobe, ale ako predsedovi Pozemkového spoločenstva podielníkov Opatovce a nešlo v danom prípade o nakladanie s kúpnu cenou, žalovaní zdôraznili, že žalobkyňa sama uviedla, že v zmysle §

139 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a v zmysle Stanov PSP Opatovce prislúcha rozhodnúť o nakladaní so spoločnou vecou len väčšine spoluvlastníkov. Títo spoluvlastníci, resp. časť z nich, ju splnomocnili na uzavretie kúpnej zmluvy. Žalobkyňa tak na základe plnej moci uzatvorila dňa 25.11.2008 kúpnu zmluvu, na základe ktorej bola na účet PSP Opatovce, ktorého bola žalobkyňa disponentom, vyplatená časť kúpnej ceny pripadajúca na spoluvlastnícke podiely jednotlivých spoluvlastníkov - žalovaných. Okresný súd Trenčín vyhovel návrhom žalovaných (tam ako žalobcov) proti nej (tam ako žalovanej), pričom súd opakovane uviedol, že žalobkyňa (tam ako žalovaná) bola splnomocnená ako fyzická osoba, že šlo o dispozíciu s kúpnu cenou v zmysle kúpnej zmluvy, ktorú žalobkyňa s kupujúcim na základe plnej moci uzavrela. Napokon ak žalobkyňa poukazuje na valné zhromaždenie, ktoré jej uložilo vyplatiť podielnikom, t. j. žalovaným, najskôr 500,- eur a zvyšok po tom, ako preukáže právny nárok k nehnuteľnosti, s uvedeným sa tiež súd vysporiadal v jednotlivých konaniach, keď uviedol, že žalovaní v čase podpisu kúpnej zmluvy boli spoluvlastníci nehnuteľnosti v presne určenom podiele a žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila ich vlastnícke právo, nakoľko toto vyplýva z listu vlastníctva. Preto žalovaní navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Žalobkyňa v ďalšom písomnom vyjadrení zopakovala svoje vyjadrenia z odvolania a doplnila, že právna zástupkyňa žalovaných poskytuje súdom vyjadrenia, ktorými je jasne preukázané obchádzanie zákona. Podľa žalobkyne sudcovia vo všetkých 11-tich súdnych konaniach súvisiacich s vecou samou účelovo obišli zákon. Po tom, čo sa jej podarilo s vynaložením veľkého úsilia zabezpečiť verejné listiny preukazujúce opak údajov katastra, ktoré predtým Správa katastra Trenčín bedlivo ukrývala a strážila, predložila ich krátkou cestou v odvolacom konaní, senát Krajského súdu v Trenčíne rozsudkom č.k. 19Co/105/2011-164 založil precedens, keď odmietol prevziať tieto verejné listiny. Dňa 7.1.2012 bolo podané na poštovú prepravu dovolanie proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, avšak Okresný súd Trenčín toto dovolanie vedome zdržiaval a neodoslal ho na Najvyšší súd SR. Okresnému súdu trvalo viac ako 5 rokov, pokiaľ toto dovolanie odoslal na Najvyšší súd. Rovnako súdy podľa žalobkyne nebrali do úvahy, že sa jednalo o spoločnú nehnuteľnosť a pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity. Jednotliví navrhovatelia ju žalovali ako fyzickú osobu napriek tomu, že ju splnomocnili ako predsedu pozemkového spoločenstva. Splnomocnenie zo dňa 15.12.2007 nemožno ľubovoľne hodnotiť/konvertovať na príkaznú zmluvu a vyvodiť z toho dôsledky, ktoré ju zaväzovali a zaväzujú ako fyzickú osobu, obzvlášť ak konala nie vo svojom mene, ani na svoj účet, ale ako štatutárny zástupca PSP Opatovce. V závere žalobkyňa položila otázku, dokedy chcú takto súdy v Trenčíne, resp. ich sudcovia zavádzať a obchádzať zákon a tým umožňovať aj právnej zástupkyňi žalovaných odvolávať sa na zákona a následne obchádzať zákon?

5. Následne žalobkyňa doplnila svoje vyjadrenie ďalším podaním, v ktorom čiastočne zopakovala svoje predchádzajúce vyjadrenia. Uviedla, že sami navrhovatelia v konaniach o zaplatenie preukázali, že vec sa týka spoločnej veci, čoho dôkazom je stanovisko ich advokáta zo dňa 17. marca 2011 k sp. zn. 22C/6/2010. Keď tento advokát na pojednávaní dňa 13.10.2011 zistil, že už nemôže poukazovať na neexistenciu verejných listín, ktoré boli ňou práve vtedy súdu predložené, vzdal sa zastupovania a začal sa vyhovárať, že nemala podpísať predmetnú kúpnu zmluvu, ktorú podpísala pod hrubým nátlakom zástupcov Slovenských elektrární a Okresného úradu Trenčín, katastrálneho odboru. Dodala, že tieto verejné listiny boli vypátrané práve v archíve Okresného úradu Trenčín až koncom mesiaca september 2011, t.j. krátko pred vôbec prvým odvolacím konaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.10.2011, na ktorom boli tieto verejné listiny včas predložené.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na základe včas podaného odvolania žalobkyne preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia; na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolaniu žalobkyne uvádza:

7. Súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobkyňa požadovala určenie právnej skutočnosti (platnosti či neplatnosti plných moci). Takáto žaloba je však v zmysle § 137 písm. d) CSP prípustná len vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu - v tomto prípade žiaden právny predpis neupravuje možnosť žalovať určenie platnosti alebo neplatnosti plnej moci. Odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že podľa § 137 písm. c) CSP už nie je možné žalovať určenie existencie alebo neexistencie právneho vzťahu, iba práva, avšak aj takáto žaloba je prípustná len vtedy, ak je na nej naliehavý právny záujem žalobcu.

Otázka naliehavého právneho záujmu súvisí priamo s vyriešením otázky, či sa žalobcom žiadaným určovacím petitom môže odstrániť spornosť práva žalobcu v prípade neistoty v danom právnom vzťahu. V tomto prípade na otázku platnosti alebo neplatnosti plných mocí, prípadne na otázku, či plné moci boli dané žalobkyňi ako fyzickej osobe alebo či išlo o dispozíciu pozemkového spoločenstva so spoločnou vecou, nadväzujú nároky žalovaných, ktoré si títo aj uplatnili v iných konaniach (o zaplatenie - vydanie kúpnej ceny). Žalobkyňa teda mala možnosť argumentovať (ne)platnosťou plných mocí resp. tvrdením, že plné moci boli udelené predsedovi PSP v týchto konaniach o vydanie kúpnej ceny. Ide teda o otázku, ktorú bolo možné riešiť v konaní o zaplatenie (a aj v budúcnosti to bude možné, pokiaľ niektorí zo spoluvlastníkov, ktorí sú žalovaní v tomto konaní, ešte žalobu o zaplatenie - vydanie kúpnej ceny nepodalí). Preto riešenie otázky, či plné moci sú platné a či boli dané žalobkyňi ako fyzickej osobe alebo ako predsedníčke PSP, by samo o sebe nebolo spôsobilé odstrániť prípadný spor o platnosť či neplatnosť kúpnej zmluvy a o to, akým spôsobom mala byť spoluvlastníkom vyplatená kúpna cena. Ide teda o typický prípad, keď definitívne vyriešenie sporu je možné na základe iného rozhodnutia súdu (žaloby na plnenie), nie na základe určovacej žaloby. Preto aj keby sa podaná žaloba posudzovala podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP, nebol by daný naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení.

8. Súd prvej inštancie tiež správne postrehol, že vo vzťahu k žalovaným, ktorí podali proti žalobkyňi žaloby na plnenie (o zaplatenie - vydanie kúpnej ceny), predchádzajúce súdne rozhodnutia o týchto žalobách na plnenie predstavujú prekážku veci rozhodnutej (res iudicata; § 230 CSP). Totiž otázky súvisiace s plnými mocami, ktoré v tomto konaní nastolila žalobkyňa, boli už predmetom súdneho prieskumu v predchádzajúcich konaniach o žalobách na plnenie, a to ako predbežná otázka. Bez ustálenia toho, či sú predmetné plné moci platné a či boli dané fyzickej osobe alebo štatutárnemu orgánu PSP, súdy nemohli o podaných žalobách na plnenie rozhodnúť, čo vyplýva aj z odôvodnení jednotlivých rozhodnutí, ako ich citoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Aj prekážka veci rozhodnutej zakladá neprípustnosť žaloby. Vecné argumenty uvádzané v odvolaní mala žalobkyňa uplatniť v predchádzajúcich konaniach (a zo samotných vyjadrení žalobkyne vyplýva, že ich aj uplatnila a súdy sa s nimi vysporiadali). V novom konaní o platnosť/neplatnosť plných mocí nemožno preskúmať právoplatné rozhodnutia, v ktorých už bola táto platnosť alebo neplatnosť posudzovaná ako predbežná otázka.

9. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec aj správne právne (procesne) posúdil, keď zamietol žalobu ako procesne neprípustnú.

10. Aj pokiaľ ide o výrok o trovách konania, súd prvej inštancie správne konštatoval, že v prejednávanej veci mali plný úspech žalovaní 1/ až 7/ a správne vec právne posúdil podľa § 225 ods. 1 CSP.

11. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

12. Odvolateľka (žalobkyňa) nebola v odvolacom konaní úspešná a naopak úspešní boli žalovaní, preto odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal žalovaným 1/ až 7/ proti neúspešnej odvolateľke (žalobkyňi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania, rovnako ako trov konania pred súdom prvej inštancie, rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).